
Minneord

OSS IMELLOM

MORTEN SKJØRSHAMMER

ODDVAR ANDRUP

TOR K. KVIEN

Anne Glennås døde 8. november, 62 år gammel. Vi har sett hvordan hun i omtrent 15 år har mestret å leve med en lunefull kreftsykdom. I mange år holdt sykdommen seg på avstand, men til slutt var det ikke mulig med mer behandling.

Anne arbeidet som overlege ved Revmatologisk avdeling på Diakonhjemmet sykehus siden 1986. Før dette var hun bl.a. ansatt ved Oslo Sanitetsforenings Revmatismesykehus. Hun disputerte for den medisinske doktorgraden i 1986 på et viktig forskningsarbeid om resistens mot gullholdige legemidler ved leddgikt. Senere var hun en sentral aktør i oppbyggingen av den kliniske forskningsvirksomheten ved revmatologisk avdeling og publiserte nesten 50 vitenskapelige artikler internasjonalt.

De siste 10 – 15 årene hadde Anne et spesielt sterkt engasjement i utdanningen av nye revmatologer. Alle leger i utdanning i revmatologi ved Diakonhjemmet sykehus hadde stor nytte av de systemer hun etablerte for veiledning og undervisning. Hun gjorde en banebrytende innsats for å etablere faglige prosedyrer som var elektronisk tilgjengelige. Dette arbeidet var ikke veldig synlig utad, men var helt essensielt for å styrke kvaliteten på det kliniske pasientarbeidet.

Anne bar også med seg sitt personlig kristne verdisyn inn i arbeidet og var en vedvarende forsvarer og pådriver for etiske verdier i forskning og i pasientbehandlingen. De siste årene gjorde hun derfor også et betydelig arbeid for å utvikle faglige prosedyrer på sykehusnivå og hun etablerte sykehusets kliniske etikkomité. Ikke bare var hun en utmerket systemutvikler, underviser og forsker, hun var også en meget dyktig og ansvarsfull lege og kliniker. Mange mennesker med revmatiske sykdommer kunne dra nytte av hennes kunnskaper og dyktighet, og pasientene kunne alltid være sikre på å få den best mulige diagnostikk og behandling.

Anne hadde også viktige nasjonale verv innen revmatologien. Hun var i mange år leder av spesialitetskomiteen i revmatologi og var i denne funksjonen en pådriver for at alle revmatologiske avdelinger i Norge skulle prioritere utdanning av spesialister i revmatologi.

Savnet etter Anne Glennås er stort. Hun var en sann senior i miljøet på avdelingen – en som alltid var villig til å gi råd og hjelp. Hun hadde mye varme og omtanke for mennesker rundt seg, selv om hun selv strevde med sin egen alvorlige sykdom. I savnet er det også viktig å minnes at hennes bidrag på arbeidsplassen vil ha varig verdi – hun tilførte revmatologisk avdeling og pasientbehandlingen systemer og verdier som vil bli stående som et grunnlag for videre utvikling i årene som kommer.

Publisert: 26. februar 2009. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.09.0094

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. mars 2026.